

лица та си въ житница та
а плева та ще изгори со съз
огнь, щото неогаснѣва.

13 Тогѣва прихѣди Исѣсъ
ѡ Галілеа на Йорданъ ко
Иѡанна, да се кръстѣ ѡ
негов.

14 И Иѡаннъ мѣ възкра-
наѣваше, и говорѣше: азъ
тревѣва да се кръстѣмъ ѡ
теке, а ты ли идешъ ко да
мене:

15 Ѣговори Исѣсъ, и рече
мѣ: ѡстави сегѣ: защото
такѣ ѣ подобно намъ да
исполниме секоа правда, то-
гѣва го ѡстави.

16 И като се кръстѣ Исѣ-
съ, акіе излѣзе ѡ вода та,
и ѣто че мѣ се ѡвориѣ не-
кеса та, и виде Иѡаннъ Дѣ-
ха Божіа който слѣзеше
като гжлжкъ, и идеше на
него.

17 И акіе чѣсе гласъ ѡ не-
кѣто, който говорѣше: тоѣ
ѣ Сынъ мой возлюблен-
ный, въ когото благоволихъ.

ГЛАВА Д.

ТОГѢВА Исѣсъ забѣдѣнъ
кѣль въ пѣстына ѡ дѣха,
да се искѣси ѡ дѣвола:

2 И като постѣ чѣтъри-
десѣтъ дни, и чѣтъриде-
сѣтъ нѣщи, послѣ ѡгладнѣ.

3 И като пристѣпи къ не-
го искѣситель, рече мѣ: ако
си сынъ Божій, речи да стѣ-
натъ тѣа камѣнѣ хлѣкове.

4 И тоѣ ѡговори и рече:
писано ѣ: не токму со съз
ѣдинъ хлѣвъъ ще да кжѣ
живъ человекъ: но со всѣ-
кое слово, коѣто излѣзи ѡ
устѣ та Божіа.

5 Тогѣва го земѣ дѣволо
и забѣде го во свѣтѣи градъ,
и постаѣви го на стрѣха та
церковна:

6 И говорѣше мѣ, ако си
Сынъ Божій, фжрлісе до-
лѣ, защото ѣ писано: че на
аггли те си ще да заповѣда
за теке да те сохраниѣтъ, и
на ржѣ те си ще те земѣтъ,
да си не прѣпнешъ некогашъ
оу камѣнъ ногѣ та.

7 И Исѣсъ мѣ рече: пакѣ
писано ѣ и тоѣ: защѣ Гѣс-
пода кѣга твоегѣ не щѣшъ
да искѣсишъ.

8 Пакъ го земѣ дѣволо и
воскачи го на ѣднѣ плани-
нѣ много висока, и показѣ
мѣ сѣчки те цѣрѣтѣва на свѣ-
тѣтъ, и слаѣва та тѣхна:

9 И рече мѣ: тѣа сѣчки те
ще ти дамъ, ако паднешъ
да ми се поклѣнишъ.

10 Тогѣва мѣ рече Исѣсъ:
иди задъ мене сѣтанѣ, за-
щото ѣ писано: Гѣсподѣ
Бѣгѣ твоемѣ ще да се по-
клѣнишъ, и немѣ самомѣ
ще да послѣжишъ.

11 Тогѣ го ѡстави дѣво-
ло, и ѣто аггли доидѣха и
мѣ слѣгѣваха.

12 И като чѣ Исѣсъ, че Иѡ-